

Tătanuș Piparuș Câinele-fantomă

de Claire Barker Ilustrații de Ross Collins

Traducere de Andrei Covaciu

Cuprins

1	Câinele răposat	7
2	Nicăieri nu-i ca acasă	18
3	Minunata Winnie Pipăruș	29
4	„În atenția celui răposat“	38
5	Pitita din boscheți	59
6	Școala fantomelor	63
7	O chestiune gravă	81
8	Griji de Față Lătrătoare	89

9	Pregătiți de luptă	98
10	Antichități	113
11	Spirit de echipă	121
12	Bărbosu'-Ciudățosu'	133
13	Înghițit cu totul	147
14	Fulger din senin	162
15	Mult-Iubiții	169
16	Escrocheria doamnei Sockpuppet	183
17	Asediul fanțomelor	199
18	Ingeniozitate curată	214
19	Un licăr de speranță	227
20	Arta salvatoare	239
21	Odihnească-se-n pace!	244

Capitolul 1

Câinele răposat

Primul lucru pe care Tătănuș Pipăruș l-a remarcat cu privire la moarte a fost că Paradisul nu era mare brânză.

Nu existau veverițe, nici sandvișuri cu cârnați sau oase delicioase – nici măcar vreo minguță cu scârța-scârța. În schimb, părea plin de ciorapi cu dungi, pulovere tricotate – și mirosea a detergent. În plus, era cam întuneric. S-ar fi așteptat să găsească acolo lumini strălucitoare, nu colanți cu paiete.

Tătănuș era mort, fără îndoială, pentru că își amintea cu limpezime momentul în care dăduse colțul...

Cu o zi în urmă se simțise bătrân, obosit și sătul. De fapt, atât de sătul, încât nici măcar nu reușise să coboare din pat. Apoi a venit veterinarul acela drăguț, care miroase a pisici și a biscuiți – și toată lumea a început să verse apă pe ochi.

Familia Pipăruș s-a așezat, tristă, în cerc, oferindu-și unii altora batiste de hârtie, ștergându-și ochii și suflându-și nasul în ele – și au făcut asta pentru atât de mult timp, încât Tătănuș începuse să se îngrijoreze că s-au îmbolnăvit de ceva.

Domnul Pipăruș, după ce a strănutat sonor, i-a vârat lui Tătănuș iepurașul preferat de jucărie (Bernard cel Moale) sub bot, în vreme ce doamna Pipăruș îi ținea, afectuoasă, o lăbuță. Apoi Winnie – drăguța de Winnie – a îngenuncheat și i-a mângâiat urechile în felul acela special, care îi plăcea lui Tătănuș atât de mult. S-a apropiat cu fața de el, picurându-i cu lacrimi calde nasul, după care i-a șoptit:

— Îți mulțumesc pentru faptul că ești cel mai bun, cel mai special și cel mai desăvârșit câine din lume! Somn ușor, Tătănuș Pipăruș! Te iubim nespus. La revedere, la revedere...

Apoi, BAM! Era la fel de mort ca o clanță. De fapt, episodul a fost surprinzător de agreabil, căci pentru o clipă a durut, după care nu a mai durut. De fapt, se simțea minunat, de parcă ar fi redevenit pui – sprinten și OAU!

Se așteptase să ajungă în Paradis imediat, purtat pe aripi de înger și acompaniat de acorduri de harpe. Văzuse așa ceva în desenele acelea animate care se dădeau duminică dimineța, pe care le urmărea stând lângă Winnie, în vreme ce ea molfăia câte un sandviș, iar el rodea biscuiți pentru căței. Acolo, totul părea lipsit de durere, bine organizat și destul de simplu.

Dar pentru Tătănuș Pipăruș experiența nu a fost simplă – ci mortal de complicată.

Tătănuș începu să inspecteze un costum de asistentă medicală aflat într-un colț întunecos. În buzunarul de la piept avea o praștie – și o ciocolată în cel din față. O mirosi o vreme, după care se bucură să afle că fusese încuiat în dulapul pentru haine al lui Winnie – și că, de fapt, nu se afla în Paradis.

Păși printr-o pădure de umerase făcute din sâr-mă, după care împinse ușa dulapului cu botul. Afară, aerul părea rece și nemișcat. Tătănuș își aruncă privirea către patul din colțul camerei. Sub plapuma făcută din petice în toate culorile curcubeului, zări un contur familiar.

Imediat, Tătănuș simți cum inima începe să i se agite în piept și cum coada i se mișcă aseme-nea unui ștergător de parbriz. Of, iubirea mea NEBUNĂ! Minunata, uluitoarea și nemaipomenita Winnie Pipăruș. O iubea mai mult decât pe toate roțile de bicicletă, pe toate frisbee-urile din lume. Își promiseseră unul altuia că vor fi BFF (Best Friends Forever). Așa cum sunt ceaiul și pâinea prăjită, peștele și cartofii pai, căpșunile și frișca, Winnie și Tătănuș erau făcuți unul pentru celălalt. Se grăbi să ajungă la ea și, timp de o încântătoare clipă, se mulțumi să o privească, sprijinindu-și capul de plapumă și gândindu-se cât de bucuoroasă o să fie ea atunci când îl va vedea. Va fi cea mai mare surpriză DIN VIAȚA EI.

Trebuia, însă, ca la mijloc să fie vorba de vreo greșeală.